

Sygn. akt I C 677/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Żaklina Skrzypczak

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013 r. na rozprawie sprawy

z powództwa Ł. L.

przeciwko T. S.

o przywrócenie posiadania

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 677/12

UZASADNIENIE

Powód Ł. L. pozwem z dnia 13.08.2012 r. skierowanym przeciwko T. S. wniósł o ustalenie jego miejsca zamieszkania i zameldowania.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że posiada meldunek pod adresem zamieszkania pozwanej, lecz od ok. półtorej roku jest zmuszony zamieszkiwać poza miejscem zameldowania. Powód wskazał, że został zmuszony do opuszczenia miejsca zamieszkania przez konkubenta matki- pozwanej; pozwana nadto zamierza go wymeldować. Powód podniósł, że mimo prób powrotu do miejsca uprzedniego zamieszkania i interwencji Policji, konkubent matki, nie zezwolił mu na to. Powód wskazał, że jest osobą niepełnosprawną.

Pozwana T. S. w odpowiedzi na pozew pismem z dnia 09.10.2012 r. wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana wskazała że powód jest dorosłym 31-letnim mężczyzną, który mimo niepełnosprawności jest osobą samodzielną. Pozwana zaprzeczyła temu, że powód został zmuszony do opuszczenia domu, gdyż decyzję o wyprowadzce podjął sam. Wyprowadził się w październiku 2011 r. do kobiety o imieniu A., zabierając swoje rzeczy. Pozwana razem z córką odwiedziła dwukrotnie powoda w jego nowym miejscu zamieszkania. Pozwana podniosła, że F. S., nie jest jej konkubentem, lecz mężem, który zaopiekował się nią i rodziną, kiedy chorowała. Wobec faktu, że powód wyprowadził się i zamieszkał z kobietą, pozwana podjęła decyzję o jego wymeldowaniu. Powód wyraził chęć powrotu do mieszkania pozwanej, kiedy dowiedział się, że ta zamierza go wymeldować.

Na rozprawie z dnia 16 listopada 2012 r. powód sprecyzował, że wnosi o umożliwienie mu zamieszkania u pozwanej, gdyż ta wymieniła zamki i nie wpuszcza go do mieszkania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana T. S. jest właścicielką lokalu mieszkalnego na parterze budynku położonego w Z. przy ul. (...). W lokalu tym zamieszkuje wraz z mężem F. S., dwoma dorosłymi córkami oraz wnuczką. Do października 2011 r. w mieszkaniu tym

zamieszkiwał jej dorosły syn Ł. L.- powód. W rodzinie dochodziło do nieporozumień oraz konfliktów na tle wspólnego zamieszkiwania.

Powód w październiku 2011 r. wyprowadził się do mieszkania A. S., położonego w K. przy ul. (...). Powód zabrał swoje rzeczy osobiste i zamieszkiwał tam do sierpnia 2012 r. Powoda w jego nowym miejscu zamieszkania odwiedziła dwukrotnie matka T. S. oraz jego siostra K. S.. Powód wraz z A. S. i jej małoletnimi dziećmi prowadził wspólne gospodarstwo domowe.

W sierpniu 2012 r. powód przebywał na leczeniu sanatoryjnym. Z sanatorium odebrała go siostra J. W. wraz z mężem i przywiozła pod budynek przy ul. (...). Powód usiłował wejść do mieszkania pozwanej, ale nie został wpuszczony przez jej męża i znajomego pozwanej K. K.. Powód wezwał na interwencję funkcjonariuszy Policji, mimo to pozwana nie zezwoliła mu na zamieszkanie w jej mieszkaniu. Pozwany aktualnie zamieszkuje u siostry J. W., która wraz z mężem jest właścicielką mieszkania na piętrze budynku przy ul. (...) w Z..

Dowód: zeznania św. K. S. k. 48 akt; zeznania św. K. K. k. 48 akt, zeznania św. D. J. k. 49 akt; zeznania św. J. W. k. 69 verte akt, zeznania powoda k. 70 akt, zeznania pozwanej 70 verte akt; informacja Komisariatu Policji w Z. z dn. 21.11.2012 r. k. 44 akt,

Pozwana w dniu 10.07.2012 r. złożyła wniosek do Urzędu Miasta i Gminy Z. o wymeldowanie powoda z adresu stałego: Z. ul. (...), wskazując że powód nie zamieszkuje pod tym adresem od października 2011 r.

Burmistrz Z. decyzją z dn. 11.10.2012 r. odmówił wymeldowania powoda z adresu stałego Z. ul. (...). Decyzję tę oraz decyzję Wojewody (...) do sądu administracyjnego zaskarżyła pozwana.

Dowód: pismo pozwanej do UMiGZ.z dn. 10.07.2012 r., zeznania pozwanej k. 70 akt; decyzja Burmistrza Z.z dn.11.10.2012r. k. 31 -36 akt, odpowiedź na skargę do NSA w O.z dn.31.01.2013 r. k. 60-63

Powód jest zatrudniony na umowę o pracę jako pracownik ochrony za wynagrodzeniem ok.1.200 zł. Powód jest osobą częściowo niezdolną do pracy do 28.02.2017 r., ze względu na stan narządu ruchu. W związku z niepełnosprawnością powód pobiera rentę w kwocie 542,18 zł oraz zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153 zł miesięcznie.

Dowód: zeznania powoda k. 70 akt; orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. 5 ; decyzja MGOPS z dn. 15.05.2012 r. k. 6; decyzja ZUS dot. renty k.7-11 akt

Pozwana jest osobą bezrobotną. Pozwana jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, lecz się min. na cukrzycę, chorobę Gravesa Basedova, dnę moczaniową.

Dowód: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 65 , karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 66- 67 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód w toku postępowania sprecyzował, że żąda, aby Sąd przywrócił mu możliwość zamieszkania w lokalu mieszkalnym należącym do pozwanej, w którym zamieszkiwał do października 2011 r. Wobec tak sformułowanego żądania powoda, należało je zakwalifikować jako roszczenie o ochronę naruszonego posiadania.

Zgodnie z treścią przepisu art. 344 § 1 k.c. przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Roszczenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem.

Naruszenie cudzego posiadania może przybrać dwojaką postać: bądź pozbawienia posiadania (wyzucia z posiadania), bądź też zakłócenia posiadania. Przez pozbawienie posiadania należy rozumieć takie działanie, którego skutkiem jest utrata przez posiadacza władztwa nad rzeczą. Natomiast przez zakłócenie posiadania rozumie się wtargnięcie w sferę władztwa posiadacza, które jednak go tego władztwa nad rzeczą nie pozbawia

Zgodnie z wyżej powołanym przepisem art. 344 § 1 k.c. posiadaczowi przysługuje roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego albo o zaniechanie dalszych naruszeń w zależności od tego, czy utracił posiadanie, czy też doznaje zakłóceń w jego wykonywaniu.

Żądanie przywrócenia naruszonego posiadania nie jest żądaniem skierowanym do prawa lecz dotyczy stanu faktycznego. Nie zmierza do pozbawienia naruszcyciela prawa posiadania rzeczy lecz do odzyskania przez dotychczasowego posiadacza faktycznego władztwa nad rzeczą w związku z samowolą uprawnionego w realizowaniu przysługującego mu prawa do rzeczy (art. 478 k.p.c.).

Kognicja sądu w sprawach o naruszenie posiadania ogranicza się do badania ostatniego stanu posiadania i faktu jego naruszenia.

W niniejszej sprawie jak wynika z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego, nie doszło do naruszenia w posiadaniu powoda przez pozwaną. Z zeznań świadków K. S., J. W., D. J. i K. K. oraz zeznań stron wynika, że powód w październiku 2011 r. sam podjął decyzję o opuszczeniu mieszkania pozwanej, w którym do tej pory zamieszkiwał i wyprowadził się do mieszkania D. S., z którą następnie zamieszkiwał przez około rok. Z zeznań świadka K. S. oraz pozwanej wynika, że powoda i kobietę, u której zamieszkał, łączyły bliskie relacje. Z zeznań św. J. W. wynika, że powód z A. S. zamieszkiwał od października 2011 r. do października 2012 r. Również powód zeznał, że decyzję o wyprowadzce z mieszkania pozwanej podjął sam, ze względu na skomplikowaną sytuację i konflikty rodzinne.

W tej sytuacji brak jest podstaw zdaniem Sądu do przyjęcia, że doszło do naruszenia powoda w posiadaniu przez pozwaną. Zatem skoro nie doszło do naruszenia powoda w jego posiadaniu, nie przysługiwało mu roszczenie o jego ochronę.

Na marginesie należy podnieść, że fakt zameldowania osoby choćby na pobyt stały jest jedynie czynnością administracyjną i z faktu, tego nie można wywodzić, że dana osoba ma uprawnienie do współposiadania rzeczy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.